

celu dokonania przez nie transportu towarów we własnym zakresie.

§ 2. 1. Upoważnia się przedsiębiorstwo „Państwowa Komunikacja Samochodowa, Przedsiębiorstwo Transportowo-Spedycyjne” zwane dalej w skrócie „PKS”, do udzielania przez swe placówki terenowe zamówień na usługi transportowe przewozowym spółdzielniom pracy, zrzeszonym w Związku Spółdzielni Pracy i innym przedsiębiorstwom transportowym, zrzeszonym we właściwym zrzeszeniu, zwanym dalej łącznie w skróceniu „Przedsiębiorcami”.

2. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje przekazywanie całkowite lub częściowe do wykonania otrzymanych przez PKS zamówień na usługi transportowe i dotyczy transportu z miejskich obszarów dowozowych, objętych taryfą towarową PKS, w których działają placówki terenowe PKS.

3. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, nie obejmuje liniowego przewozu przesyłek drobnicowych ani ich dowozu od nadawców i rozwozu do odbiorców, wykonywanych przez PKS w jego własnym zakresie działania lub dla przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe”.

§ 3. 1. Upoważnienie, określone w § 2, udzielone zostaje PKS do dnia 31 grudnia 1950 r.

2. Każde zamówienie, udzielone przez PKS, nie może przekraczać sumy 500.000 zł.

§ 4. 1. Zamówienia na podstawie upoważnienia, wskazanego w § 2, mogą być udzielane przez PKS przy zastosowaniu przepisu § 3 pod warunkami, że przedsiębiorca:

1) jest zrzeszony w Związku Spółdzielni Pracy lub właściwym zrzeszeniu;

2) przyjmie na siebie obowiązek wykonania udzielonych przez PKS usług transportowych przy pomocy pojazdów, stanowiących nie mniej niż 40% ogólnej ilości pojazdów, objętych jego uprawnieniem — jeżeli jest przedsiębiorstwem spółdzielczym, a nie mniej niż 60% — jeżeli jest inną osobą;

3) zgodzi się na wykonywanie usług w dni świąteczne w przypadkach, gdy udzielone zamówienie stanowi część masowej akcji transportowej o znaczeniu państwowym lub przy wyładunku wagonów kolejowych na żądanie kolei;

4) zgodzi się, aby nie więcej niż połowa pojazdów z ilości, wskazanej w pkt. 2, była zatrudniona na okres do jednego miesiąca jednorazowo na terenie, znajdującym się poza siedzibą przedsiębiorcy w przypadkach konieczności wykonania usług w ramach masowej akcji transportowej o znaczeniu państwowym;

5) przedstawi secedowaną przez siebie na PKS osobną polisę na ubezpieczenie towaru, przewożonego przez siebie w wykonaniu zamówień, udzielonych przez PKS;

6) zawrze z PKS i wykonywać będzie umowę według wzoru, zatwierdzonego przez Ministerstwo Komunikacji, która ustali poza obowiązkami, określonymi w niniejszym paragrafie, również postanowienia co do sposobu wykonywania usług i zapłaty za nie oraz postanowienia o karach umownych.

2. Siedzibą przedsiębiorcy w rozumieniu ust. 1 pkt. 4) jest stałe miejsce postoju pojazdów, objętych jego uprawnieniami na zarobkowy transport towarów.

3. Warunki, wskazane w ust. 1 pkt. 4) i 5), nie dotyczą przedsiębiorców wykonywujących usługi transportowe przy pomocy pojazdów konnych.

4. Wysokość sum gwarancyjnych ubezpieczenia przewożonych towarów określi zarządzenie Ministra Komunikacji, ogłoszone w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych.

5. Przedsiębiorca posiadający uprawnienie tylko na jeden pojazd powinien mieć w zasadzie możliwość dokonywania usług na rzecz osób innych niż PKS przez 3 dni w tygodniu.

6. Warunki, wskazane w ust. 1 pkt. 2), 3), 4) i 6) nie dotyczą przedsiębiorcy posiadającego siedzibę poza obszarem, wskazanym w § 2 ust. 2, jeżeli pojazd, który zgłosi, przywył do tego obszaru w związku z dokonaniem przez przedsiębiorcę transportu spoza niego, co przedsiębiorca winien udowodnić dokumentami przewozowymi. W przypadku tym zostanie między PKS a przedsiębiorcą zawarta doraźna umowa o wykonanie usług transportowych z odpowiednim zastosowaniem postanowień umowy, o której mowa w ust. 1 pkt. 6).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER KOMUNIKACJI

J. Rabanowski

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO

T. Dietrich

692.

**ORZECZENIE Nr 11
MINISTRA GÓRNICICTWA I ENERGETYKI**

z dnia 30 marca 1950 r.

wydane w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o przejściu przedsiębiorstw na własność Państwa.

Na zasadzie art. 2 ust. 1 i 7 oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) i § 65 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) wraz z późniejszymi zmianami

orzeka się:

Na własność Państwa przechodzą przedsiębiorstwa następujących firm:

1) Zweckverband zur Betriebe der Kreisgaswerke — Oborniki,

2) Gemeinde- Gas — und Elektrizitäts-Werk Rauscha, Gesellschaft mit beschränkter Haftung — Ruszów.

Przedsiębiorstwa te umieszczone zostały w pierwszym wykazie (Lp. 152 i 153), ogłoszonym w Monitorze Polskim Nr 94, poz. 176 z dnia 23 września 1946 r. na podstawie zarządzenia Ministra Przemysłu z dnia 29 sierpnia 1946 r. i co do przedsiębiorstw tych nie zostały zgłoszone prawa lub zarzuty w terminie, określonym w § 28 i 32 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. wraz z późniejszymi zmianami.

Przedsiębiorstwa firm wyżej wymienionych przechodzą na własność Państwa bez odszkodowania w całości wraz z nieruchomością i ruchomym majątkiem oraz wszelkimi prawami, wolne od obciążeń i zobowiązań z wyjątkiem zobowiązań o charakterze publiczno-prawnym, zobowiązań na rzecz polskich osób prawnych prawa publicznego, zobowiązań na rzecz osób prawnych, stanowiących własność polskich osób prawnych prawa publicznego, służebności gruntowych oraz zobowiązań, mających swe źródło w stosunku najmu pracy lub odpowiedzialności za czyny niedozwolone.

Nie mają znaczenia prawnego niedokładności w określeniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstwa, jeżeli z orzeczenia wynika, o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Orzeczenie to jest ostateczne i prawomocne.

MINISTER GÓRNICICTWA I ENERGETYKI

R. Nieszporek

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w/z E. Szyr

693.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 12 maja 1950 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwami.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437), art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) oraz art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 12 maja 1950 r. przymusowy zarząd państwowy nad następującymi przedsiębiorstwami:

1) Fabryka Wyrobów Metalowych „Płonka” w Poznaniu — który powierza się Wojewódzkiej Dyrekcji Przemysłu Miejscowego w Poznaniu;

2) „Śląskie Gazy” Sp. z o. o. w Chorzowie-Batorym, ul. Długa 53 — który powierza się Śląskiej Dyrekcji Ogólnobranżowej Przemysłu Miejscowego w Gliwicach;

3) Fabryka Bieli Cynkowej „A. Zajdler i Ska” w Sosnowcu, ul. Biała 2 — który powierza się Dyrekcji Przemysłu Miejscowego w Gliwicach.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniami dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 3. Uchyła się § 1 pkt. b) zarządzenia Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 30 grudnia 1949 r. w sprawie usta-